

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **S. L.**

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

(art. 532 § 3 k.p.k.),

w dniu 17 czerwca 2026 r., wniosków obrońców

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 5 listopada 2025 r., sygn. akt IV Ka 1732/24

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie

z dnia 4 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV K 113/21

postanowił:

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońcy S.L. w dwóch nadzwyczajnych środkach zaskarżenia od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z 5 listopada 2025 r., niezależnie od uchybień kasacyjnych, zamieścili wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Stwierdzić należy, że wnioski obrońców nie zasługiwały na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku ma charakter wyjątkowy, dlatego potrzeby zastosowania wstrzymania wykonania kary nie może uzasadniać sama

czynność procesowa - wniesienie kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na ich oczywistą zasadność, a nadto wystąpiły szczególne, wyjątkowe okoliczności pozwalające przyjąć, iż wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne, niekorzystne dla skazanego skutki. Analizując treść poszczególnych podniesionych w kasacjach zarzutów, w kontekście treści uzasadnienia zaskarżonego nimi wyroku Sądu odwoławczego, nie można obecnie - niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności kasacji - przyjąć, że bardzo istotne względy przemawiają za ich oczywistą zasadnością. Tego stanu rzeczy nie zmienia fakt powołania w jednej z kasacji bezwzględnej przyczyny odwoławczej, którą w niniejszej sprawie jest art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., albowiem – nie przesądzając z góry wyniku postępowania kasacyjnego – samo wskazanie tego uchybienia nie czyni S.L. , który w obecnej sytuacji procesowej jest uznany prawomocnym wyrokiem sądowym za winnego popełnienia w czasie pełnienia zawodu adwokata szeregu poważnych przestępstw w tym: dwóch oszustw (art. 286 § 1 k.k.), co najmniej trzech czynów poplecznictwa w tym jednego popełnionego w ramach czynu ciągłego z fałszerstwem intelektualnym, którego dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.) oraz kradzieży zwykłej (art. 278 § 1 k.k.), za co został skazany na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i obowiązek naprawienia szkody z art. 46 § 1 k.k. – niewinnym, co miałoby prowadzić do wstrzymania wykonania orzeczonej kary.

Wobec powyższych argumentów, a także skutek niewykazania przez skarżących żadnych wyjątkowych okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 532 k.p.k., wniosek obrońcy należało uznać za niezasadny.

[J.J.]

[a.ł]

